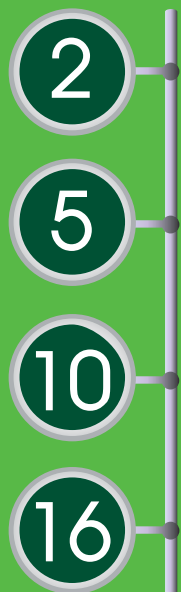

จดหมายข่าว

พสว

ก้าวใหม่การวิจัยและพัฒนากาเกษตร

2 รายงาน
สละไร้หนาม

5 ขอคุยด้วยคน
กว่าจะเป็นเกษตรอินทรีย์ดีเด่น

10 ฉีกซอง
ทุเรียนไทยไปจีน

16 จากโต๊ะบอกลอ
พรีปลูกเสกเมล็ดพันธุ์ข้าวและหวานเมล็ดพันธุ์ข้าว
ในวันพืชมงคล ประจำปีพุทธศักราช 2563

ปีที่ 22 ฉบับที่ 8 ประจำเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563
ISSN 1513-0010

สละ: เป็นผลไม้ที่มีรสชาติอร่อยหอมหวาน น้อยคนนักที่จะไม่ชอบรับประทาน สละ เพียงแต่การรับประทานค่อนข้างจะลำบาก เพราะหนามแหลมของผลสละ ทำให้การแกะเปลือกออกรับประทานค่อนข้างลำบาก จึงมีผู้นำไปแปรรูปเป็นสละลอยแก้ว สละแช่อิ่ม เพื่อรับประทานได้ง่ายขึ้น ทั้งยังสามารถส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ ให้รับประทานกันได้ทั้งปี

สละ เป็นพืชที่สามารถเจริญเติบโตได้ในเกือบทุกพื้นที่ แต่ส่วนใหญ่จะปลูกกันในเขตภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดจันทบุรี จากข้อมูลของกรมส่งเสริมการเกษตร พบว่าในปี 2559 มีการปลูกสละในจังหวัดจันทบุรี รวมพื้นที่ประมาณ 10,325 ไร่ พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 9,483 ไร่ ผลผลิตประมาณ 1,087 กิโลกรัม/ไร่

สละไร้หนาม

ผลผลิตส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายในรูปแบบผลผลิตสด ซึ่งมีทั้งการจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ ตลาดส่งออกหลักคือประเทศญี่ปุ่น สละที่ออกสู่ตลาดผู้บริโภคในประเทศส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายในรูปแบบของสละผลสด โดยจำหน่ายในรูปแบบช่อและผลสละร่วง การแปรรูปส่วนใหญ่เป็นการทำสละลอยแก้วและสละแช่อิ่ม สำหรับตลาดต่างประเทศจะส่งเป็นสละผลเดี่ยว ซึ่งผู้บริโภคต้องการในรูปแบบของสละไร้หนาม

<https://www.pstip.com>

ดร. พุทธินันท์ จารุวัฒน์ วิศวกรการเกษตร ชำนาญการพิเศษ ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรม จันทบุรี สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร กล่าวว่า ปัจจุบันกระบวนการตัดหนามสละนอกจะใช้แรงงานคนโดยตรง โดยการใช้ช้อนขูดหนามออกจากผลสละซึ่งต้องขูดเบา ๆ ที่ผิวสละเพื่อป้องกันการเกิดรอยขีดที่ผล แต่แต่ละคนมีความสามารถในการทำงานต่ำเพียงประมาณคนละ 5 กิโลกรัม/ชั่วโมงเท่านั้น ประกอบกับปัจจุบันเกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และขาดความเอาใจใส่ในการทำงาน ตลอดจนขาดความสม่ำเสมอในการทำงาน หากผลสละเกิดการกระแทกจะทำให้เกิดเป็นรอยขีดดำที่เนื้อสละทำให้ไม่สามารถจำหน่ายได้ นอกจากนี้หนามสละยังเป็นปัญหากับกลุ่มแปรรูปสละลอยแก้ว คือความไม่สะดวกในขั้นตอนการแกะเปลือกออกจากผลเพื่อมาทำลอยแก้ว

ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรม จันทบุรี จึงนำปัญหาดังกล่าวมาทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาเครื่องมือต้นแบบสำหรับการตัดหนามออกจากผลสละ เพื่อทดแทนการใช้แรงงาน เพิ่มความสามารถในการทำงานให้รวดเร็วและผลสละที่ได้มีคุณภาพดี เพราะหนามแหลมของเปลือกสละเป็นอุปสรรคต่อการรับประทาน ทั้งยังเป็นการอำนวยความสะดวกและสร้างความสุขให้กับผู้ที่ชอบรับประทานผลสละสดมากกว่าการแปรรูปเป็นแช่อิ่มและลอยแก้วด้วย

เครื่องขูดหนามผลสละต้นแบบ

ดร.พุทธินันท์ อธิบายว่า หลักการประดิษฐ์เครื่องขูดหนามผลสละต้นแบบ คือ สร้างให้มีขนาดกว้าง 1.6 เมตร ยาว 2 เมตร สูง 0.6 เมตร เป็นรูปแบบมีมุมเอียงเพื่อให้ผลสละเกิดการขูดสีกับพื้นผิวตะแกรงและขีดสีระหว่างผลสละด้วยตัวเอง ทำให้หนามสละหลุดออกและลอดผ่านพื้นตะแกรงโยกสู่ด้านล่างของเครื่อง และเครื่องจะมีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าจนกระทั่งผลสละออกจากเครื่อง พร้อมทั้งติดตั้งชุดแปรงขูดหนามสละซึ่งทำจากวัสดุไนลอนทั้งหมด 2 ชุด เพื่อช่วยขูดหนามผลสละให้หมด

ดร.พุทธินันท์ อธิบายต่อว่า เครื่องขูดหนามผลสละยังมีชุดดูดหนามเข้าสู่ถังเก็บหลังการขูดหนามผลสละแล้ว เพื่อให้พื้นที่บริเวณการทำงานสะอาด สำหรับหนามสละที่ขีดออกจากผลแล้วยังนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้อีก

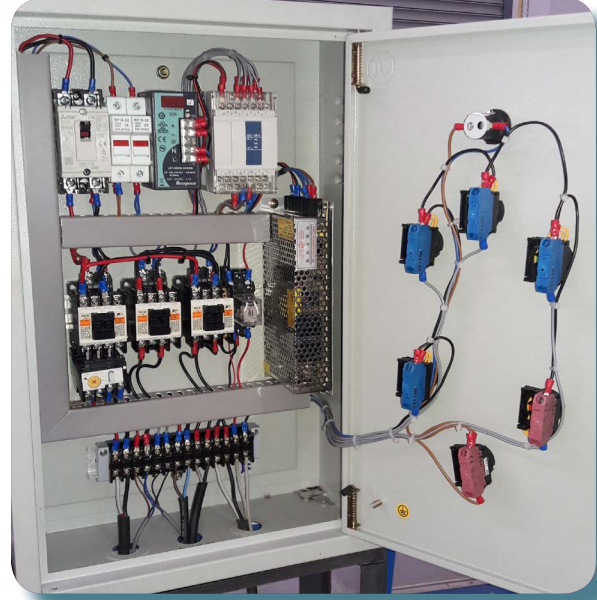

การทำงานของเครื่องขัดหนามสละ

เครื่องจะทำงานแบบอัตโนมัติผ่านการควบคุมด้วยอุปกรณ์ Programmable Logic Controller ซึ่งสามารถเขียนโปรแกรมสำหรับควบคุมลำดับและระยะเวลาการทำงานของชุดอุปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดได้

เครื่องขัดหนามผลสละ ประกอบด้วย ชุดโครงเครื่องซึ่งทำจากวัสดุเหล็กขนาดกว้าง 1.6 เมตร ยาว 2 เมตร สูง 0.6 เมตร ชุดตะแกรงโยกของหนามผลสละทำจากวัสดุตะแกรงอลูมิเนียม และชุดแปรงขัดประกอบด้วยแปรงขัด 2 ชั้น ทำจากวัสดุไนลอน ชุดตะแกรงโยกและชุดแปรงขัดจะใช้ต้นกำลังร่วมกัน ได้แก่ มอเตอร์ไฟฟ้า ขนาด 1 แรงม้า 220 โวลต์ ขั้นตอนการทำงานของชุดตะแกรงโยกจะเป็นการเคลื่อนไหวในแนวราบ สามารถยกขึ้นเพื่อให้สละมีการเคลื่อนที่ผ่านชุดแปรงขัดและลงสู่ภาชนะเก็บหลังการขัดหนามแล้ว

ชุดตะแกรงโยกใช้ต้นกำลังมอเตอร์ไฟฟ้า ขนาด 0.5 แรงม้า 220 โวลต์ และเมื่อตะแกรงโยกขึ้นถึงจุดสูงสุด ชุดดูดหนามสละใต้ตะแกรงโยกจะดูดหนามสละเข้าสู่ถังเก็บ เครื่องขัดหนามผลสละมีความสามารถในการทำงาน 900 กิโลกรัม/ชั่วโมง ใช้พลังงานไฟฟ้ารวม 1.47 กิโลวัตต์ สภาวะในการทำงานที่เหมาะสมคือ ความเร็วรอบตะแกรงโยก 110 รอบ/นาที มุมเอียง 14 องศา สามารถขัดหนามผลสละได้หมด และผลสละสามารถเก็บรักษาได้เกิน 3 วัน ที่อุณหภูมิแวดล้อมปกติโดยไม่ซ้ำและไม่แตกต่างจากการใช้แรงงานคนชุดผลสละซึ่งมีความสามารถในการขัดหนาม 5 กิโลกรัม/ชั่วโมง/คน

ดร.พุทธินันท์ บอกว่า ผลการวิเคราะห์ด้านเศรษฐศาสตร์วิศวกรรม จากการลงทุนใช้เครื่องต้นแบบในการขัดหนามผลสละ พบว่า มีต้นทุนค่าใช้จ่าย 82.92 บาท/กิโลกรัม ในขณะที่ใช้แรงงานคน มีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูงกว่า คือ 90.61 บาท/กิโลกรัม เมื่อทำการขัดหนามผลสละในปริมาณที่เท่ากันและคุณภาพที่ได้ไม่แตกต่างจากการใช้แรงงานคน

สนใจติดต่อสอบถาม และขอดูเครื่องต้นแบบได้ที่ ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมจันทบุรี ทุกวันในเวลาราชการ โทร. 0 3960 9652

ศูนย์

✓ รับแจ้งเบาะแส / ข้อสงสัย
ปัจจัยการผลิต :

ปุ๋ย สารกำจัดศัตรูพืช พันธุ์พืช ที่ไม่ได้คุณภาพ

0 2940 5434 และ 08 6321 0018

สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร

ฉบับ 4

ฉบับที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2563

กว่าจะเป็นเกษตรกรอินทรีย์

เนื่องในวันเกษตรกร ประจำปี 2563 เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และสหกรณ์ดีเด่นประเภทต่าง ๆ ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับรางวัลและยกย่องประกาศเกียรติคุณ พร้อมทั้งเผยแพร่ผลงานให้สาธารณชนทั่วไปได้รู้จักและยึดถือเป็นแบบอย่างในแนวทางการปฏิบัติ มีดังนี้ เกษตรกรดีเด่น จำนวน 16 ราย สถาบันเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ จำนวน 13 สถาบัน และสหกรณ์ดีเด่นแห่งชาติ จำนวน 7 สหกรณ์

จดหมายข่าวผลิใบฯ ขอกล่าวถึงเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ จำนวน 2 สาขา คือ สาขาเกษตรกรอินทรีย์ (ฉบับที่ ท่านถืออยู่นี้) ส่วนอีกหนึ่งสาขา คือ สาขาการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช จะนำมาเล่าสู่กันฟังในฉบับถัดไป

ทำอย่างไรถึงจะได้เป็นเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ

กรมวิชาการเกษตร ได้รับมอบหมายจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการทำหน้าที่คัดเลือกเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ จำนวน 2 สาขา คือ สาขาเกษตรกรอินทรีย์ และสาขาการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช โดยคัดเลือกจากเกษตรกรที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์กับกรมวิชาการเกษตรจากทั่วประเทศ สาขาละ 1 ท่าน ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดตามหลักเกณฑ์การคัดเลือก โดยต้องผ่านการพิจารณาและกลั่นกรองจากคณะทำงานฯ คณะอนุกรรมการฯ และคณะกรรมการคัดเลือกเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และสหกรณ์ดีเด่นแห่งชาติ ตามลำดับ กว่าจะได้มาเป็นเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติไม่ใช่เรื่องง่ายเลยทีเดียว

นายเมธี บุญรักษ์

เกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาเกษตรอินทรีย์ ประจำปี 2563 ได้แก่ นายเมธี บุญรักษ์ เกษตรกรจาก จังหวัดนราธิวาส ซึ่งจากนี้จะขอพาทุกท่านไปทำความรู้จักกับนายเมธี บุญรักษ์ ซึ่งในที่นี่ขออนุญาตเรียกท่านว่าคุณลุงเมธี บุญรักษ์ เนื่องจากคุณลุงเป็นผู้ใหญ่ใจดี ระหว่างที่พูดคุยกัน รู้สึกเหมือนคุยกับญาติผู้ใหญ่ที่กำลังเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผ่านมาให้ลูกหลานฟัง ผู้เขียนเชื่อว่าการที่คุณลุงเป็นคนจิตใจดีและอารมณ์แจ่มใส ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการทำเกษตรอินทรีย์

ประวัติความเป็นมา

นายเมธี บุญรักษ์ ปัจจุบันอายุ 60 ปี อยู่บ้านเลขที่ 108 ถนนทรายทอง 4 ตำบลสุโงโก-ลก อำเภอสู่โงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ช่างยนต์) สมรสกับนางจินตนา บุญรักษ์ มีบุตร 3 คน ทำอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่ทั้งหมด 10 ไร่ ปลูกพืชหลายชนิด เช่น ลองกอง มังคุด สละ พริกไทย และกาแฟ ผสมผสานกับไม้ยืนต้นและหญ้าแฝก ทุกท่านอาจกำลังคิดว่าการที่คุณลุงประสบความสำเร็จนั้น เป็นเพราะทำอาชีพเกษตรกรรมมาตั้งแต่จำความได้ แต่ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่เลย หลังจากเรียนจบช่างยนต์คุณลุงไปทำงานอยู่ต่างประเทศ แต่ด้วยความรักครอบครัว และต้องการอยู่กันพร้อมหน้า พ่อ แม่ ลูก จึงเลือกที่จะลาออกจากงาน หันหลังให้เงินก้อนโต ซึ่งเป็นรายได้ประจำ แล้วมุ่งหน้ากลับบ้านโดยไม่รู้อนาคตของตนเอง

คุณลุงเมธี บุญรักษ์ เริ่มต้นจากศูนย์กับที่ดินมรดกตกทอดจำนวน 10 ไร่ ช่วงแรกไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร จึงเริ่มด้วยการปลูกลองกอง มังคุดตามแบบฉบับของคนทำสวนทั่วไปในพื้นที่ ซึ่งเป็นวิถีชาวสวนที่เห็นและคุ้นเคยมาตั้งแต่เด็ก และเนื่องจากตนเองก็ยังไม่มีความรู้และประสบการณ์ สวนของคุณลุงจึงเป็นการปลูกแบบตามธรรมชาติ ไม่ใส่ปุ๋ย ไม่ใช้สารเคมี แต่ทุกท่านทราบหรือไม่ว่า ตรงจุดนี้เองที่ทำให้คุณลุงซึ่งเป็นคนช่างสังเกตได้พบว่า การไม่ใส่ปุ๋ยหรือไม่ใช้สารเคมีใด ๆ ต้นไม้ก็ยังคงสามารถเจริญเติบโตได้

จากการสังเกตในวันนั้นทำให้คุณลุงได้เริ่มศึกษาทำความเข้าใจหลักการทำการเกษตรแบบผสมผสานตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมภายในสวน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควบคู่กันไปด้วย ซึ่งต่อมาคุณลุงมีความคิดที่ว่า หากเราใส่ปุ๋ยบำรุงต้นและปรับปรุงบำรุงดิน ก็น่าจะทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น จึงเริ่มศึกษาหาความรู้ โดยการขอคำแนะนำจากหน่วยงานราชการในพื้นที่ สถานีพัฒนาที่ดินนราธิวาสและสำนักงานเกษตรอำเภอสู่โงโก-ลก เป็นหน่วยงานที่ให้คำแนะนำเรื่องการทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และวิธีทำน้ำส้มควันไม้ จากนั้นคุณลุงได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และได้เริ่มเรียนรู้ระบบการจัดการสวนตามมาตรฐานการผลิต GAP พืช และมาตรฐานการผลิตพืชอินทรีย์จากศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนราธิวาส เมื่อมีความรู้ความเข้าใจ

จึงได้สมัครขอการรับรองแหล่งผลิตพีชอินทรีย์ และได้รับการรับรองแหล่งผลิตพีชอินทรีย์ จากสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 จังหวัดสงขลา กรมวิชาการเกษตร ในปี พ.ศ.2561 และคงไว้ซึ่งการรับรองเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

คุณลุงเมธี บุญรักษ์ เป็นคนใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง รวมถึงอาชีพเกษตรกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอโดยการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา นอกจากการอ่านหนังสือยังมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนบ้านที่เป็นเกษตรกรเหมือนกัน การขอคำแนะนำและองค์ความรู้จากหน่วยงานราชการก็เป็นอีกทางหนึ่งที่คุณลุงปฏิบัติอยู่เป็นประจำ จนได้มีโอกาสเข้าร่วมการอบรม/สัมมนา และนำองค์ความรู้มาทดลองปฏิบัติจริงในพื้นที่ของตนเองจนสามารถพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทักษะศึกษาดูงานให้กับบุคคลที่สนใจในพื้นที่ และจังหวัดใกล้เคียง รวมถึงเกษตรกรจากประเทศมาเลเซียอีกเป็นจำนวนมากไม่น้อย คุณลุงนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ภายในพื้นที่จนเกิดเป็นการทำเกษตรอินทรีย์แบบผสมผสานได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งสิ่งสำคัญที่คุณลุงคำนึงถึงอยู่เสมอคือการรักษาระบบนิเวศ

การจัดการสวน

การบริหารจัดการพื้นที่ ใช้รูปแบบการปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง โดยยึดหลักการปลูกพืชไล่ระดับชั้น และเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเพาะปลูก การจัดการพื้นที่ให้เกิดความชุ่มชื้นด้วยฝายชะลอน้ำ การขุดบ่อบาดาลน้ำตื้น และขุดบ่อเก็บน้ำไว้ใช้ภายในสวน เพื่อลดความเสี่ยงในการปนเปื้อนสารพิษและโลหะหนัก

นอกจากนี้คุณลุงได้ศึกษาการใช้ประโยชน์จากหญ้าแฝก เพื่อการอนุรักษ์ความสมบูรณ์ของดินและป้องกันการพังทลายของหน้าดิน ป้องกันการระเหยของน้ำในดินและควบคุมวัชพืช เราจึงเห็นหญ้าแฝกกระจายอยู่ทั่วพื้นที่สวน คุณลุงปลูกไม้ยืนต้นและพืชหลากหลายชนิด เพื่อเป็นแนวกันชนบริเวณโดยรอบพื้นที่อย่างหนาแน่นเพื่อป้องกันการปนเปื้อนจากภายนอกตามหลักการของเกษตรอินทรีย์

ปัจจุบันพื้นที่ของคุณลุงเมธี บุญรักษ์ มีพืชหลากหลายชนิดด้วยกัน ได้แก่ ลองกอง มังคุด สละอินโด พริกไทย กาแฟและพืชเสริมอื่น ๆ เช่น มะละกอ ฝรั่งกิมจู ผักหวานป่า ผักเหลียง ไม้เศรษฐกิจ เช่น สะเดา ยางนา ตะเคียน พะยอม มะค่า ต้นสัก สมกับการยึดหลักการผลิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจัยการผลิตที่ใช้ภายในพื้นที่ คือการเลี้ยงไส้เดือนดิน เพื่อนำมูลที่ได้มาทำปุ๋ยหมัก มีการผลิตและขยายแผนแดงเพื่อใช้เป็นปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยหมักบางส่วนได้มาจากเศษวัสดุและเศษใบไม้ที่ร่วงหล่นภายในสวน น้ำหมักชีวภาพที่ได้จากการนำผลผลิตที่ร่วงหล่น หมักกับปลาทะเลที่หาซื้อมาจากคนในพื้นที่ และกึ่งพันธุ์พืชที่ใช้ปลูกทดแทนก็ใช้หลักการขยายพันธุ์จากต้นเดิม โดยพยายามลดการใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอก และหันมาใช้ทรัพยากรหมุนเวียนภายในสวน และใช้ทรัพยากรในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างสมดุล

การจัดการศัตรูพืชเน้นการป้องกันมากกว่าการกำจัด เช่น การดูแลพื้นที่สวนให้สะอาด กำจัดวัชพืชโดยวิธีเขตกรรม ดูแลพืชที่ปลูกให้สมบูรณ์แข็งแรง และมีการใช้ไส้เดือนฝอยสายพันธุ์ไทยในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชบางชนิด

การจัดการสุขลักษณะในพื้นที่ปลูก กฎของสวนคุณลุงคือห้ามทุกคนนำถุงพลาสติกเข้ามาภายในพื้นที่สวนโดยเด็ดขาด เพราะนอกจากจะเป็นการสร้างขยะให้กับสภาพแวดล้อมแล้ว ยังทำให้พื้นที่สวนไม่สะอาดอีกด้วย คุณลุงเน้นการทำการเกษตรแบบค่อยเป็นค่อยไป ทำด้วยความตั้งใจ ชยันและเอาใจใส่ คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอย่างมีสติ

การเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว ในฤดูกาลปกติจะเน้นการใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก แต่หากต้องการแรงงานเพิ่มในฤดูกาลเก็บเกี่ยวก็จะจ้างแรงงานในพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งนอกจากจะเป็นการกระจายรายได้แล้ว ยังทำให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้กับผลผลิตซึ่งเป็นคนกันเองอีกด้วย การเก็บเกี่ยวผลผลิตคุณลุงจะใช้วิธีเก็บใส่ตะกร้าที่ใส่เฉพาะกับผลผลิตที่เป็นเกษตรอินทรีย์เท่านั้น เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและสูญเสียความเป็นอินทรีย์ หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตจะคัดเกรดก่อนการจำหน่ายเพื่อให้ได้ราคาดี นอกจากนี้ก็ยังมี การต่อยอดพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้สวยงามน่าซื้อและแข็งแรง เพื่อให้สามารถขนส่งผลผลิตระยะทางไกลได้ เป็นการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย

คุณลุงจำหน่ายผลผลิตให้แก่ลูกค้าซึ่งมีหลายช่องทาง ทั้งลูกค้าในตลาดใกล้บ้านและทาง Social Media เช่น Facebook Line เป็นต้น เรียกได้ว่าถึงแม้คุณลุงจะเป็นเกษตรกรวัยเกษียณแล้ว แต่ก็ยังไม่หยุดพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ให้ทันโลกในยุคปัจจุบัน คุณลุงบอกว่าเพียงปฏิบัติดูแลสวนให้เป็นไปตามปกติตามที่เคยทำมา และประยุกต์ให้เข้ากับตลาดสมัยใหม่ ในโลกของการเปลี่ยนแปลงก็สามารถรับมือและปรับตัวได้

คุณลุงจัดบันทึกข้อมูลการผลิตอย่างละเอียดและครอบคลุม เช่น การปฏิบัติงานต่าง ๆ ภายในสวนบัญชีรับ-จ่าย เพื่อให้ทราบต้นทุนที่แท้จริง โดยเอกสารและบันทึกต่าง ๆ สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ เนื่องจากการจัดเก็บบันทึกการผลิตไว้ตรวจสอบและเก็บรักษาไว้อย่างดี

คุณลุงเมธี บุญรักษ์ มีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการทำเกษตรอินทรีย์ จนได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตพืชอินทรีย์ หรือ Organic Thailand ทำให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานในพื้นที่ และได้รับการยกย่องให้เป็นเกษตรกรต้นแบบ ส่งผลให้เกษตรกรที่มาศึกษาดูงาน เกิดแรงบันดาลใจในการทำเกษตรที่มีคุณภาพ และรักในอาชีพเกษตรกรรมมากยิ่งขึ้น คุณลุงเล่าว่าหลังจากที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์ และสามารถใช้ตราสัญลักษณ์ Organic Thailand ได้นั้น ถือเป็น การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเลยก็ว่าได้ เนื่องจากเป็นการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้กับลูกค้า และสามารถกำหนดราคาต่อรองกับผู้บริโภคได้

บอกต่อประสบการณ์

คุณลุงเมธี บุญรักษ์ เมื่อประสบความสำเร็จในการทำเกษตรอินทรีย์แล้วก็ได้หวังแหวนวิธีปฏิบัติเลยแม้แต่น้อย แต่กลับนำความรู้ต่าง ๆ ที่ตนเองมีอยู่รวมถึงประสบการณ์จากการลงมือทำจริง ไปขยายผลและเผยแพร่ให้แก่เกษตรกรที่สนใจ เป็นแบบอย่างให้กับส่วนรวมและเครือข่าย เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงานในสวนจะไปทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เช่น หมอดินอาสา วิทยากรประจำศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) Smart Farmer สมาชิกเครือข่ายคนรักผักแปดระดับเขตและระดับประเทศ สมาชิกเครือข่าย ศพก. อินทรีย์ อ.สุไหงโก-ลก สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตลองกองคุณภาพเครือข่ายการทำเกษตรแบบผสมผสาน สมาชิกเครือข่ายเกษตรกรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย (GI) ลองกองต้นหยงมัส

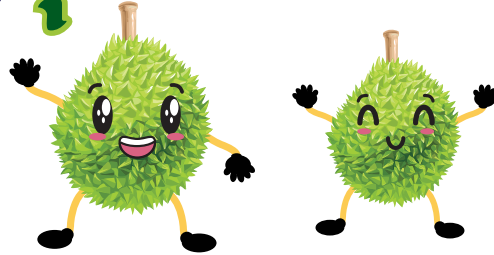
นอกจากนี้คุณลุงยังเป็นเกษตรกรผู้มีความรู้ความสามารถ โดยเห็นได้จากรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับมากมาย เช่น รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 เกษตรกรดีเด่น (สาขาไร่นาสวนผสม) ปี 2557 จังหวัดนราธิวาส รางวัลหมอดินอาสาดีเด่นระดับเขต ปี 2558 รางวัลชนะเลิศการประกวดการพัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2557-2558 ประเภทการปลูกและการส่งเสริมการปลูก รางวัลชนะเลิศการประกวดเกษตรกร GAP ลองกอง ในงานของดีเมืองนรา “งานวันลองกอง” ครั้งที่ 42 ประจำปี 2560 รางวัลชนะเลิศ เกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ในงานของดีเมืองนรา “งานวันลองกอง” ครั้งที่ 43 ประจำปี 2561 และรางวัลเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาเกษตรอินทรีย์ ประจำปี 2563 ซึ่งเป็นรางวัลล่าสุดที่ได้รับ ได้ทราบประวัติความเป็นมาตลอดจนวิธีการปฏิบัติงานของคุณลุงเมธี บุญรักษ์ ผู้เขียนเชื่อเหลือเกินว่าทุกท่านที่ได้อ่านคงไม่มีข้อสงสัยหรือข้อทักท้วงประการใดกับรางวัลที่คุณลุงเมธี บุญรักษ์ ได้รับในครั้งนี้ และสำหรับหลาย ๆ ท่านที่อยากทราบว่า เกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชมีแนวคิดและวิธีการปฏิบัติอย่างไร อดใจรออ่านจดหมายข่าวผลิใบฯ ในฉบับหน้า

ขอขอบคุณข้อมูล/ภาพ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนราธิวาส
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8

ทุเรียนไทยไปจีน

ตอนที่ 1

ในขณะที่เขียนต้นฉบับ สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ในประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ แต่การผ่อนปรนมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมการแพร่ระบาด ยังไม่ได้ปลดล็อกทั้งหมด ทุกสิ่งยังต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นการเว้นระยะห่างทางสังคม การใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือ การละเว้นในการเข้าไปในแหล่งชุมนุมต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็น New Normal ชีวิตวิถีใหม่ของสังคมไทยและสังคมโลก จนกว่าจะมีวิธีการในการกำจัดเชื้อไวรัสดังกล่าว ได้อย่างเด็ดขาด

การควบคุมโรคระบาดร้ายแรงครั้งนี้ ยังดำเนินต่อไปท่ามกลางฤดูกาลผลไม้ภาคตะวันออกที่ทยอยสุกแก่ออกมา โดยเฉพาะทุเรียน ราชาแห่งผลไม้ อันเลื่องชื่อของไทย หลายๆ คนยังหวั่นวิตกว่า ชาวสวนผลไม้จะสามารถจำหน่ายได้เหมือนเช่นทุกปีหรือไม่ ด้วยสถานการณ์ที่เป็นอยู่ รูปแบบการจำหน่ายคงไม่เหมือนเช่นทุกปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะตลาดภายในประเทศที่ถูกจำกัดด้วยปัจจัยในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค แต่ตลาดหลักของทุเรียน คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ยังคงสามารถส่งจำหน่ายได้ จึงยังมีช่องทางสำหรับทุเรียนคุณภาพจากประเทศไทย

ประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการส่งออกผลทุเรียนสดจากไทยไปจีน ยังคงเป็นประเด็นของการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งนับวันจะเข้มงวดมากยิ่งขึ้น การตั้งข้อสังเกต การปรับปรุงเงื่อนไข กฎ กติกา มารยาทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทุเรียนส่งออก ถูกกำหนดขึ้นมาจากประเทศผู้นำเข้า เรียกว่า up level ขึ้นมาทุกปี ประเด็นดังกล่าวไม่ใช่เรื่องที่จะทำไม่ได้ แต่สิ่งที่ประเทศผู้ส่งออกเช่นไทยควรพิจารณา คือ สิ่งใดคือสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่เข้มข้น และใครจะเป็นผู้ควบคุมตรวจสอบให้เป็นไปตามกฎ-กติกามารยาท ดังกล่าว

“ฉีกช่อง” ฉบับหอมกลิ่นทุเรียน ขอนำท่านผู้อ่านไปสัมผัสการควบคุมการส่งออกผลทุเรียนสดจากไทยไปจีน เป็นไปอย่างไร โปรดติดตาม

ราชาแห่งผลไม้-ทุเรียน

ทุเรียน (Durian) เป็นผลไม้เขตร้อน จัดอยู่ในอันดับ Males วงศ์ Bombacaceae สกุล Durio พืชวงศ์นี้มีประมาณ 30 สกุล มากกว่า 200 ชนิด (species) พบแพร่กระจายรอบโลก ในพื้นที่เขตร้อน โดยพืชสกุล Durio ประกอบด้วยพืชประมาณ 30 ชนิด มีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เป็นศูนย์กลางความหลากหลายในเกาะบอร์เนียว แพร่กระจายในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอินโดจีน จัดเป็นพืชพื้นเมืองของมาเลเซีย บรูไน และอินโดนีเซีย ส่วนใหญ่เป็นชนิดที่รับประทานไม่ได้ เนื่องจากมีปริมาณเนื้อเล็กน้อย หรือไม่มีเนื้อ แต่มีเพียงชนิด *D. zibethinus* Murr. หรือทุเรียนบ้านที่ได้รับความนิยมและปลูกในเชิงพาณิชย์กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นผลไม้ที่เจริญเติบโตและให้ผลผลิตดีในสภาพอากาศร้อนชื้น จึงเป็นเพียงชนิดเดียวที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก ตั้งแต่ศรีลังกา ตอนใต้ของเมียนมา ฟิลิปปินส์ตอนใต้ ไปจนถึงอินโดนีเซีย นอกจากนี้ยังแพร่กระจายไปออสเตรเลียตอนเหนือ รวมทั้งสหรัฐอเมริกาในพื้นที่ของรัฐฟลอริดาและฮาวายอีกด้วย

คำว่า “ทุเรียน” มาจากภาษามลายู คือ *ดูรี* (duri แปลว่า หนาม) ต่อท้าย -an เพื่อให้เป็นคำนาม ถึงแม้ว่าทุเรียนจะไม่ได้มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย แต่จัดว่าเป็นผลไม้ที่สามารถปลูกได้หลายพื้นที่ และเป็นผลไม้เศรษฐกิจที่นิยมบริโภคและส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ ทำรายได้มหาศาลให้กับเกษตรกร มีหลักฐานจากหนังสือประวัติศาสตร์สมัยอยุธยาในยุคของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เขียนโดยเมอร์ซิเออร์ เดอลาลูแบร์ (Simon de la Loubère) ซึ่งนักบวชนิกายเยซูอิต หัวหน้าคณะราชทูตจากฝรั่งเศสในสมัยนั้น ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2336 ตอนหนึ่งในหนังสือกล่าวไว้ว่า “ทุเรียน” (Durian) หรือที่ชาวสยามเรียกว่า “ทูลเรียน” (Tourion) เป็นผลไม้ที่นิยมกันมากในแถบนี้” ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการปลูกทุเรียนในภาคกลางของไทยตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่จะเข้ามาจากไหนและโดยวิธีใด ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด เชื่อได้น่าจะนำมาจากภาคใต้ของไทย ซึ่งเป็นแหล่งปลูกทุเรียนดั้งเดิม

ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ พระยาแพทย์พงศา
 วิสุทธาริบดี (สุน สุนทรเวช) ได้กล่าวถึงการแพร่กระจาย
 พันธุ์ของทุเรียนจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมายัง
 กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2318 ซึ่งในระยะ
 ต้นเป็นการขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด และได้มีการพัฒนามา
 เป็นการปลูกด้วยกิ่งตอน มีการกล่าวว่าทุเรียนบ้านพันธุ์ดี
 หลายพันธุ์มีจุดกำเนิดมาจากจังหวัดธนบุรี ปัจจุบันเป็นส่วน
 หนึ่งของกรุงเทพมหานคร จากนั้นได้แพร่กระจายไป
 จังหวัดโดยรอบ สู่จังหวัดนนทบุรี สมุทรสงคราม และเชื่อกัน
 ว่าแหล่งปลูกทุเรียนในเชิงพาณิชย์แห่งแรกในประเทศไทย
 คือจังหวัดนนทบุรี ก่อนที่จะแพร่กระจายไปทางภาคเหนือ
 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกระจายออกไปยังภาคอื่น ๆ เมื่อไม่
 กี่ปีที่ผ่านมาจากกระแสความนิยมบริโภคทุเรียนในประเทศ
 และตลาดขนาดใหญ่เช่นจีน

ทุเรียนแต่ละพันธุ์มีความแตกต่างกันหลายอย่าง
 ทั้งลักษณะต้น ขนาดใบ ลักษณะดอก ลักษณะผล รูปทรง
 ผล ลักษณะเนื้อ ปริมาณเนื้อ ความหนาเนื้อ ลักษณะเมล็ด
 รสชาติ กลิ่น มีการกล่าวถึงต้นกำเนิดทุเรียนไทยที่มาจาก
 พันธุ์ดั้งเดิมเพียง 5 พันธุ์ คือ พันธุ์ลวง พันธุ์การะเกด
 พันธุ์ทองสุก พันธุ์ทองย้อยเดิม และพันธุ์กำปัน แล้วต่อมา
 มีการถ่ายทอดไปสู่รุ่นลูกหลานกลายเป็นพันธุ์ต่าง ๆ โดยใน
 อดีตพันธุ์ทุเรียนที่ปลูกเพื่อการค้ามีอย่างน้อย 60 พันธุ์ จาก
 480 พันธุ์ แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 4-5 พันธุ์ และจากลักษณะ
 ของรูปร่างใบ รูปทรงผล และลักษณะหนาม สามารถจำแนก
 ทุเรียนได้เป็น 6 กลุ่ม ตามลักษณะสัณฐาน ได้แก่ กลุ่มกบ
 46 พันธุ์ กลุ่มทองย้อย 14 พันธุ์ กลุ่มกำนยาว 8 พันธุ์ กลุ่ม
 กำปัน 13 พันธุ์ กลุ่มลวง 12 พันธุ์ และกลุ่มเบ็ดเตล็ด รวม
 81 พันธุ์

ว่ากันว่าตั้งแต่ช่วงต้นของช่วงปี พ.ศ. 2533 ความต้องการทุเรียนภายในประเทศและในระดับสากลในพื้นที่ของอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างมาก บางส่วนเกิดจากความมั่งคั่งที่เพิ่มขึ้นในเอเชียและการขึ้นมาเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของจีน ส่งผลให้ความต้องการทุเรียนในตลาดจีนขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ด้วยลักษณะของเนื้อ ลักษณะผล รสชาติ และกลิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ ส่งผลให้ทุเรียนถูกจัดให้เป็นราชาแห่งผลไม้ ที่หาผลไม้ชนิดอื่นมาล้มทับได้ยาก เรียกได้ว่าคนรักทุเรียน รักแล้วก็จะรักเลย ในขณะที่คนที่ไม่ชอบทุเรียนก็ยากที่จะกลับมาชอบทุเรียนได้ นับเป็นผลไม้ที่คัดสรรผู้บริโภคด้วยตัวของเขาเอง

ผลจากความต้องการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สถานการณ์การผลิตในปัจจุบันเป็นไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นทั้งพื้นที่ให้ผลผลิตและปริมาณผลผลิต โดยจากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่าเนื้อที่ให้ผลรวมทั้งประเทศเพิ่มขึ้นเนื่องจากทุเรียนที่ปลูกในปี 2558 เริ่มให้ผลผลิตเป็นปีแรกเพิ่มขึ้นในทุกภาค สำหรับผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผลคาดว่าเพิ่มขึ้น จากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการออกดอกและติดผล จากสภาพอากาศในปีนี้มีควมหนาวเย็น และอุณหภูมิไม่ร้อนจัดในช่วงกลางวัน ส่งผลดีต่อการออกดอกของทุเรียน ทำให้ทุเรียนออกดอกได้เร็วขึ้น ประกอบกับราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้อยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง เกษตรกรจึงให้การบำรุงดูแลรักษาดีขึ้น ภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศจึงเพิ่มขึ้นด้วย ในปี 2563 ประมาณการผลผลิตทุเรียนทั้งประเทศ ราว 1,145,000 ตัน จากพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 750,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 1.52 ตัน/ไร่

ภาคเหนือ เนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ต้นทุเรียนที่ปลูกในปี 2558 เริ่มให้ผลผลิตเป็นปีแรก เกษตรกร ปลูกเพิ่มในพื้นที่ว่างเปล่าเชิงเขา และปลูกแทน ไม้ผลอื่น เช่น ลางสาด ลองกอง สำหรับผลผลิตต่อเนื่องที่ ให้ผล คาดว่าลดลง เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย ต่อการออกดอกติดผลของทุเรียน สวนทุเรียนประสบภัย แล้ง ฝนทิ้งช่วงนาน ทำให้ต้นทุเรียนขาดน้ำ ส่งผลให้ต้น ทุเรียนที่อยู่ในระยะออกดอกและบางส่วนที่ติดผลอ่อน ดอกทุเรียนและผลอ่อนร่วง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้นทุเรียนที่ปลูกในปี 2558 เริ่มให้ผลผลิตเป็นปีแรก เกษตรกรปลูกแทนพืชอื่น เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สำหรับผลผลิตต่อเนื่องที่ให้ผล คาดว่า ลดลง จากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยกับการออกดอกติดผล ของทุเรียน เนื่องจากกระทบแล้งและฝนทิ้งช่วงนาน อากาศ แปรปรวนสลับร้อนสลับหนาว แหล่งน้ำที่เกษตรกรจัดหาเพื่อ ใช้ในสวนไม่เพียงพอ ส่งผลให้ต้นทุเรียนขาดน้ำ ต้นทุเรียนที่ อยู่ในระยะออกดอก ดอกทุเรียนร่วง

ภาคกลาง เนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้นทุเรียนที่ ปลูกในปี 2558 เริ่มให้ผลผลิตเป็นปีแรก ในแหล่งผลิต จังหวัด จันทบุรี ตราด และระยอง ปลูกแทนยางพารา และไม้ผลอื่น ๆ เช่น เงาะ และลองกอง สำหรับผลผลิตต่อเนื่องที่ให้ผลคาดว่า เพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศในปีนี้มีควมหนาวเย็น

มีแสงแดด มีฝนเหมาะสม ส่งผลดีต่อการออกดอกของทุเรียน ทำให้ทุเรียนออกดอกได้เร็วขึ้น และช่วงออกดอกไม่กระทบพายุฝนซึ่งจะทำให้ดอกร่วง การออกดอกดีสม่ำเสมอ มีการทยอยออกดอกหลายรุ่น ประกอบกับต้นทุเรียนอยู่ในช่วงอายุให้ผลผลิตได้เพิ่มขึ้น และทุเรียนยังเป็นพืชที่มีราคาคุ้มค่าต่อการลงทุน เกษตรกรจึงดูแลรักษาเต็มที่เพื่อให้ได้ปริมาณผลผลิตเพิ่มมากขึ้น แต่ในปี 2563 ผลผลิตเพิ่มขึ้นไม่มาก เนื่องจากทุเรียนส่วนหนึ่งร่วงหล่นจากภาวะขาดแคลนน้ำ ซึ่งปีนี้น้ำตามแหล่งคลองธรรมชาติ น้ำในบ่อสระและแหล่งน้ำดิบตามคลองชลประทาน มีปริมาณลดลงเร็วมากต้องรอน้ำฝนช่วยเพิ่มปริมาณในบ่อสระและแหล่งน้ำชลประทาน เกษตรกรรายย่อยที่ไม่มีแหล่งน้ำสำรองไว้ได้รับผลกระทบจะไม่มีน้ำเพียงพอเลี้ยงผลผลิตถึงช่วงเก็บเกี่ยวในช่วงพฤษภาคมถึงมิถุนายน

ภาคใต้ เนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น จากการที่เกษตรกรปลูกทุเรียนแทนพืชอื่น เช่น กาแฟ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ปลูกแทนไม้ผลอื่น เช่น ลองกอง มังคุด ปลูกเพิ่มในที่ว่าง และบางส่วนเป็นการโค่นต้นทุเรียนพันธุ์พื้นเมือง เพื่อเปลี่ยนมาปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองแทนตั้งแต่ปี 2558 เริ่มให้ผลผลิตเป็นปีแรก สำหรับผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผลคาดว่าเพิ่มขึ้น จากราคาทุเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง จึงใจให้เกษตรกรดูแลรักษาเพิ่มมากขึ้น มีการหาแหล่งน้ำเพื่อใช้ในสวนเพิ่มเติม และมาขึ้นทะเบียนเกษตรกรเพื่อจะผลิตทุเรียน GAP (Good Agricultural Practice) เพิ่มขึ้น ประกอบกับในช่วงปลายปี 2562 มีฝนตกต่อเนื่องไม่ทิ้งช่วง ต้นทุเรียนได้รับน้ำทำให้มีสภาพสมบูรณ์ และสภาพภูมิอากาศช่วงต้นปี 2563 เอื้ออำนวยต่อการออกดอกติดผล โดยมีช่วงแล้งเหมาะสมทำให้ทุเรียนออกดอกและติดผลมากขึ้น ภาพรวมผลผลิตจึงเพิ่มขึ้น

ข้อมูลประมาณการผลผลิตทุเรียน ปี 2563

ปี	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต/ไร่ (กก.)
2562	724,730	1,017,097	1,403
2563	750,754	1,145,919	1,526
ผลต่าง	26,024	128,822	123
%การเปลี่ยนแปลง	3.59	12.67	8.77

(ที่มา: คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลด้านการเกษตร ณ วันที่ 24 เมษายน 2563)

ด้วยข้อจำกัดของหน้ากระดาษ ขอยกประเด็นกฎ-กติกา ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกทุเรียนไปจีน เป็นอย่างไร ติดตามได้ในฉบับต่อไป

ขอบคุณข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร

พบกับไบนอนหน้า
สวัสดี...อังกฤษ

คำถามฉีกช่อ

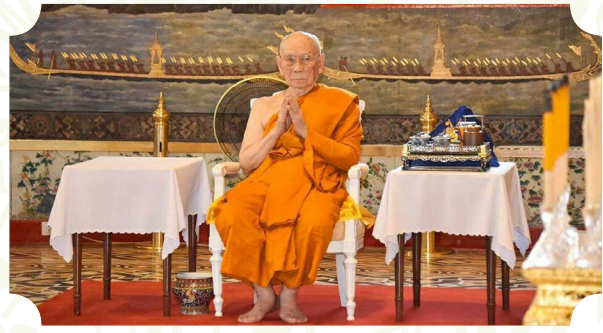
กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีโยฯ
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

พลีโย 15

ฉบับที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2563

เนื่องจากในปี 2563 เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน ซึ่งรัฐบาลมีมาตรการและข้อปฏิบัติทางสาธารณสุขหลายประการ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคดังกล่าว ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยการประกอบพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญในปี นี้ โดยขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตประกอบพิธีปลุกเสกเมล็ดพันธุ์ข้าวพระราชทานและพืชพันธุ์ต่าง ๆ โดยนำพันธุ์ข้าวทรงปลูกพระราชทานในฤดูทำนาปี 2562 และพันธุ์พืชต่าง ๆ มาเข้าประกอบพิธี พร้อมทั้งพิธีหว่านข้าวในแปลงนาทดลอง สวนจิตรลดา เพื่อความเป็นสิริมงคลและสร้างขวัญและกำลังใจแก่เกษตรกรทุกสาขาทั่วประเทศ

พิธีปลุกเสกเมล็ดพันธุ์ข้าวและหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าว ในวันพืชมงคล ประจำปีพุทธศักราช 2563

ในการนี้ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดอาราธนาให้สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เสด็จไปทรงเป็นประธานในการประกอบพิธีปลุกเสกเมล็ดพันธุ์ข้าวและพืชพันธุ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ประธานองคมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ประธานฝ่ายฆราวาสในพิธีดังกล่าว ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2563 และปฏิบัติหน้าที่ประธานในพิธีหว่านข้าวในแปลงนาทดลอง สวนจิตรลดา ในวันที่ 11 พฤษภาคม 2563 โดยมีนายอนันต์ สุวรรณรัตน์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้หว่านข้าว เพื่อเป็นเมล็ดพันธุ์สำหรับประกอบพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญในปีพุทธศักราช 2564 และนำไปบรรจุของพลาสติกเพื่อแจกจ่ายให้เกษตรกรทั่วประเทศต่อไป

พิกัดใหม่ฉบับหน้า Udomporn.s@doa.in.th